

ДОКЛАД
за дейността на Сдружение Бургаска писателска общност
през 2017 година

Годишно отчетно-изборна събрание

26.04.2018 г.

16,30 часа

Дом на писателя

НАСТОЯЩЕТО:

Първите три години от обединението на бургаските писатели са факт. 73 души от Бургас и още 10 асоциирани членове заявиха доброволно своята принадлежност към сдружението и съпричастност към литературния живот в града. А сградата на ул. Вола 1 е Дом на писателя в Бургас от 1.X.2015.

1 минута поне дължим на тези, които си отидоха завинаги от нас: Иван Бубалов, Ангел Лазов, Кузман Кръстев, Атанас Радойнов, Георги Мавродиев, Георги Ингилизов.

Живеем във време, в което **ужасната интонационна среда** е нещо обичайно, дори е търсена от медиите. „Скandalът продава“, „Лошата новина е най-добрата новина“ – такива безумни лозунги надали мога да се родят в друго време.

Разделението, което започна и в литературните среди в началото на 90-те години, продължи твърде дълго. И единствено **бургаските писатели** решиха да се обединят.

Лично кметът на Бургас – г-н Димитър Николов постави ултиматум – ако се обединят писателите, ще получат Дом в центъра на Бургас. И удържа на думата си. Дали ние оправдахме доверието му?

Днес имаме работещ Дом на писателя – действащ, гостоприемнен.

Истината е, че за Бургаска писателска общност и Дом на писателя се говори с бяла завист в цялата страна. Много писатели от други градове, страни и континенти дори, пожелаха точно тук да направят своите премиери. И ние трябва отново да благодарим на тези, които превърнаха тази база в дом, в привлекателно място за срещи и премиери.

Докато вие вършехте своята творческа работа в усамотение у дома си, тук, в Дом на писателя, няколко души работеха, като жертваха своето творческо време, за да има събития, поле за изява на нашите членове и на гости. Тук работиха Клуб-кафе с автограф (Шмилена и Георги

Султанови – оперни певци и Петко Пелов) и Книжарница с автограф, създадена и действаща, благодарение на нашия колега Борис Бухчев.

Бяха продължени многогодишните традиции на Преглед на литературната продукция и връчването на годишните литературни награди (от 1990 г.), Есенни литературни празници (от 1997), Национален конкурс Христо Фотев, който има вече своето осмо издание. Сдружението беше партньор на Световния ден на поезията, отбелязван от 10 години в Бургас и Майски срещи на славянските творци „Свято слово“, които ще имат своето 12 издание след дни. Като съпътстваща проява на конкурса Христо Фотев вече в две издания се провежда и Рецитаторски конкурс за ученици „Поезията на Фотев“. Две издания има и конкурсът „Млад разказвач“ на името на Атанас Радойнов.

Винаги е имало публика на нашите творчески вечери. Една единствена вечер бе отменена, заради липса на публика. Но трябва да признаем, че най-малко бяха посещенията на писателите. Повечето идваха само, когато са участници, и твърде рядко, а някои и никога – като публика.

Ще припомня само някои от незабравимите срещи в Дом на писателя: С Хайри Хамдан от Палестина, който в момента работи над издаването на бургаска антология на арабски език, която ще бъде разпространена в арабския свят, с Хюсеин Мевсим и Галина Климова, със Стефан Диомов, който направи премиерно представяне на новия си албум „12 коледни картички“ тук, в нашия Дом на писателя. Руслан Карагъзов направи премиера на новата си песен по стихове на Христо Фотев. Домът предостави възможност на две млади художнички-емигрантки да направят първите си самостоятелни изложби в Бургас при нас. И така им помогна да се адаптират, да създадат нови приятелства. Вълнуващи бяха представянето на кн. „Шестте пингвинчета“ от Борис Априлов с участието на Джина Василева и Юлиан Жилиев,

75-годишнината на Венда Райкова, Вечерта Джаз и поезия с участието на музиканти от НУМСИ „П. Владигеров“, Вечерите на смеха с Николай Фенерски, Премиерата на Петър Чухов, вечерите на Георги Райков за забравените бургаски поети, Гостуването на „Фортисимо“ в „Поезия на бъдещето“, гостуването на тримата редактори на лит. списания Младен Влашки, Сашо Серафимов и Мартен Калеев, премиерата на Владо Шумелов, който в своя критическа книга публикува рецензии за 11 бургаски автори, гостуването на Румен Стоянов и Й. Атанасов и др.

Почетни граждани на Бургас станаха нашите колеги Георги Ингилизов (за жалост си отиде от тоя свят) и Борис Бухчев – да ни е жив и здрав. Членове на СБП станаха Динко Динков, Мина Кръстева, Манол Манолов, Янчо Михайлов.

напрежението между двата големи литературни съюза СБП и Сдр. на 91 отново нарасна в последните месеци. И ние за пръв път не ги последвахме. Дадохме им възможност те да ни последват („Обединението е нашето бъдеще“ – каза Боян Ангелов на церемонията по връчване на Националната награда Христо Фотев). Казвам го, защото вас ви нямаше в публиката.

Грешно тълкуваните модели на демокрацията са виновни навярно. На писатели ли да припомням какво всъщност означава **свобода на словото**. Вместо да говорим за литература

ние преповтаряме каква мерзост е извършил X, каква простотия е написал същия този X или някой негов клонинг. Как У си отмъщава като говори с презрение за останалите 83 писатели.

На надарения човек му е нужно **его** – да обича себе си, за да може да обича и другите, **характер**, който трябва да личи в творчеството, не на улицата.

Но да си мислиш, че единственият начин да блеснеш е като извадиш от кондиция, колкото се може повече хора, или напишеш нещо ужасно, за да бъдеш забелязан (съжаляван или възхваляван)? Това е безумие.

За жалост думата награда стана мръсна дума. Победителите бяха мразени и наричани графомани, или бяха отминавани с пълно мълчание.

Имаше такива, които броиха наградите и измисляха начини да ги ограничат – да се изреждаме, сиреч, без да се повтаряме.

Други си мислеха, че да бъдеш жури е начин да раздадеш лична справедливост, не да бъдеш обективен оценител.

Един интелигентен и талантлив наш колега ми каза, че не вижда полза от членуването си в сдружението. Каква полза очакваш от сдружение с нестопанска цел – го питам. Не се продават книгите ми – беше отговорът. А това е така, защото колегите сякаш не разбират, че купувайки книга, подпомагат автора и съществуването на Книжарница с автограф, подпомагат самото сдружение.

Друг колега заяви, че няма да си плаща членския внос – ние трябва да му плащаме, че членува в сдружението. Но дойде да иска пари от същото това сдружение, защото догодина щял да има кръгла годишнина. Тази година 17 души имат кръгли годишнини. Те ще решат сами дали да почерпят за здраве или ще чакат подаръци.

Трети твърди, че идеята за обединение на писателите е само негова, може би затова сега работи с всички сили за разрушението му.

Бих искала да попитам още един наш член: колко екземпляра продаде от книгата с поетичното заглавие „Свърталището на мастиите“, илюстрирана с кофите за боклук пред Дом на писателя. Кофите вече не са там (единственото хубаво нещо след тази история), но и корицата вече не е актуална.

За приноса си в завръщането на епистолярните форми – като начин за освобождаване на напрежението – дълго работи цяло семейство. И май че продължава да работи.

Мисля си каква хармония би се възцарила ако Фейсбук активистите се оттеглят за една седмица – ще се настани божествена тишина и въздухът над Бургас ще бъде оплоден с положителни творчески импулси.

След грозната епистолярна семейна война сдружението понесе санкции от Вътрешен одит на Община Бургас за нередности в хонорарната политика на сп. „Море“, бе заплашен авторитетът на Националния конкурс Христо Фотев. Управителния съвет трябваше да отговаря за

последствията. Той наказва нашия колега И.С. с последно предупреждение за изключване от сдружение БПО и прие оставката му от журито на Националния конкурс „Христо Фотев“.

Защото Етичната комисия остана безмълвна. Тя май поначало си е и глуха.

Творческата комисия не се самосезира. Тя винаги е действала като едночленно жури.

Сп. „Море“ от най-хубавото литературно списание в страната се превърна в болна тема на Бургаска писателска общност и на цяла литературна България. Трябваше да се пише наново концепция за издаването му, редакционна колегия да стане работеща, да се промени хонорарната му политика, да се вземат мерки за разпространението му.

Нещата може би щяха да стоят по друг начин ако членовете на сдружението бяха поискали да помогнат на „Море“ като си купуват списанието, а не да чакат то да им бъде подарено, за да го критикуват. Направих справка – колко бургаски писатели участват с материали във всеки брой през 2017 г.

I брой - 2 автори от Бургас

II брой – 3 + 1 рецензия за бургаска книга

III брой – 7 материала от бургаски автори плюс Годишния доклад

В Алманах Бургас бяха публикувани 23-ма автори от сдружението

А закупените списания от Книжарница с автограф са 3-4 броя.

БЪДЕЩЕТО:

Общото събрание и новият управителен съвет СА ДЛЪЖНИ да съхранят обединението.

На когото не му харесва, може да се оттегли. Не е нужно да го унищожава.

Защото всеки ден от културния ни календар е бил първо измислен, после защитен, после финансиран и накрая осъществен. И така е от дълги години. Прегледът на литературната продукция съществува от 90-те години на миналия век. (Кольо Колев може да го докаже.) Мнозина от присъстващите тук тогава въобще не са писали, нито издавали книги. Не защото са били малки.

Портньорствата, които трудно се изграждат, също трябва да се защитават всеки ден, за да продължат: с Община Бургас, Областна администрация, Пристанище Бургас, училищата, читалищата, Групата на художниците, ДКТ и ДТ „А. Будевска“, СБП и Сдружение на БП, Център за еврейско-българско сътрудничество „Алеф“ и организация „Шалом“, Писателските организации от Пловдив, Шумен, Добрич, Монтана, в. Стършел, Университетите в страната и в Бургас.

Спонсорствата – в последната година те са твърде ограничени. Не само, защото е трудно. Но и защото битува такова мнение: „Аз като намеря пари от спонсор, ще си ги взема за себе си, няма да ги дам на другите.“

Десетки картини ни бяха подарени от бургаски художници – Живко Иванов, Красимир Зинин, Румен Михайлов, Ненчо Русев, Ненко Чанев, дарения – картини получихме от частен колекционер.

Цялото ново обзавеждане на Дома ни бе дарено от МОЛТ ДИЗАЙН (то е на стойност над 8000 лв.). Беше подменена старата канализация на Дома, която създаваше проблеми.

Спонсори може да бъдем и всички ние. За Майски срещи на славянските творци „Свято слово“ са ни нужни средства. НЧ „Л. Каравелов 1940“ и Сдружение БПО остават главни организатори (след оттеглянето на Славянското дружество и Почетния консул на Руската федерация, както и на един от организаторите – Калина Телънова). Имате възможност да помогнете като да станете спонсори на това събитие, което припомням – се провежда вече 12 години в Бургас.

Благодаря на Общото събрание за доверието, на УС – за това, че беше до мен през тези 3 години. Нашият мандат изтече на 24 април и УС и председателят си подават оставките. Също Творческата комисия, Проверителната комисия и Етичната.

Ако Атанас Радойнов беше тук, щеше да разкаже притчата за непоисканото добро. Жалко, че не е сред нас и няма да ни утеши.

А сега следват разисквания.

Нека всеки започне своето изказване като каже първо – какво направих аз за общността.

Нека в новия УС, Контролната комисия, Етичната и Творческата влязат най-добрите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ БПО:
РОЗА БОЯНОВА